Podpisnik: Jure Likar
Izdajatelj: SIGOV-CA
Serijska št.: 1236145514042
Podpisano: 11 12 2025 11:19

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 807/2021

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA
14. 11. 25
Podpis pristojne sodne osebe

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višjem sodniku Juretu Likarju,

v upravnem sporu tožeče stranke: (prej:), matična številka: , ki jo zastopa Odvetniška družba (prej: Odvetniška pisarna .), , zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

ob udeležbi strank z interesom: **1. JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJA ZA VARSTVO KONKURENCE,** Dunajska cesta 58, Ljubljana, **2.** , matična številka: ki jo zastopa Odvetniška družba , **3.** matična številka: , ki jo zastopa Odvetniška družba , **4.** , matična številka: , ki jo zastopa Odvetniška pisarna ,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja,**

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca številka 090-23/2021/14 z dne 16. 4. 2021,

po **14. novembra 2025** opravljeni javni glavni obravnavi, istega dne

RAZSODILO:

I. Tožbi se ugodi, odločba Informacijskega pooblaščenca številka 090-23/2021/14 z dne 16. 4. 2021 se odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.

II. Tožena stranka je dolžna povrniti tožeči stranki stroške postopka v znesku 469,70 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

III. Zahteve druge, tretje in četrte stranke z interesom za povrnitev sodnih stroškov se zavrnejo.

OBRAZLOŽITEV:

Izpodbijana odločba

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka delno ugodila pritožbi tožnika, delno odpravila 1. točko izreka odločbe zavezanca in v celoti odpravila 2. in 3. točko izreka zavezančeve odločbe ter odločila, da je zavezanec dolžan v enaintridesetih dneh od vročitve izpodbijane odločbe tožniku omogočiti vpogled v odločbo zavezanca s številko 3062-5/2017-123 z dne 20. 12. 2019 tako, da prekrije v 1. točki izreka izpodbijane odločbe določene dele besedila (1. točka izreka). V preostalem delu je zavrnila pritožbo (2. točka izreka) in zahteve stranskih udeležencev za povrnitev stroškov upravnega postopka (3. točka izreka) ter odločila, da ni bilo posebnih stroškov upravnega postopka (4. točka izreka).

2. Iz obrazložitve izhaja, da je organ, ki je izdal navedeno odločbo (v nadaljevanju zahtevana odločba), zavezanec po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) in da so izpolnjeni pogoji za informacijo javnega značaja. Sporno je, ali so zahtevani podatki prosto dostopne informacije javnega značaja in ali je podana katera izmed zakonskih izjem.

3. Uvodoma je tožena stranka ugotovila, da s šestim odstavkom 22. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (v nadaljevanju ZPOmK-1) ni omejen dostop do informacij iz nepravnomočnih upravnih odločb, vendar pa je treba upoštevati omejitve iz četrtega odstavka 13.b člena ZPOmK-1. Ta ureja delen odstop od ureditve ZDIJZ tako, da se dostop do informacij javnega značaja zavrne, če se podatki nanašajo na tajnost vira in poslovno skrivnost podjetij. Zato se za navedeni izjemi ne uporablja 6. člen ZDIJZ. Izjema poslovne skrivnosti iz 17. točke prvega odstavka 3. člena ZPOmK-1 je podana pod točko 5[1] zahtevane

1 Iz pete alineje 1. točke izreka izpodbijane odločbe izhaja, da je besedilo pod točko „5. Navedbe prijavitelja in strank postopka in opis njihovega ravnanja v obravnavanem primeru" (točke 92 - 164), kar pomeni, da ima tožena stranka s sklicevanjem na „besedilo pod točko 5" dejansko v mislih peto

odločbe, v kateri so konkretne povezave med družbami, ki so bile predmet nadzora organa, cene najema in njihovi tržni deleži. To so poslovne informacije stranskih udeležencev, ki so družbe, delujoče na trgu, zato so poslovna skrivnost družb. Stranskim udeležencem bi po oceni tožene stranke nastala občutna škoda v primeru razkritja teh podatkov, saj se podatki nanašajo na povezave med družbami (komunikacijo,...) in njihovo strategijo na trgu. Tako so izpolnjeni pogoji za izjemo poslovne skrivnosti po ZPOmK-1, ki jih je treba varovati. Prosto dostopni niso niti podatki iz 5., 12., 176., 188., 198. in 204. točke zahtevane odločbe, saj je iz teh podatkov razviden vir prijave ali pa ga je mogoče določiti. Posamezne kategorije podatkov se prepletajo tako, da so hkrati tajni podatki o viru prijave in poslovna skrivnost družb, ki so stranski udeleženki upravnega postopka.

4. V nadaljevanju je tožena stranka presojala izjemo varstva sodnega postopka iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj so zoper zahtevano odločbo zavezanca pri Upravnem sodišču vložene tožbe stranskih udeležencev, o kateri še ni odločeno. V zvezi z navedeno izjemo je izpolnjen pogoj, da je odločbá zavezanca podatek, ki je bila v upravnem sporu pridobljena zaradi izvedbe sodnega postopka, vendar ni izkazana škoda, ki bi nastala sodnim postopkom z razkritjem zahtevane odločbe, saj je Upravno sodišče kot pristojen organ za oceno škode sodnega postopka izjavilo, da ni pristojno za táko oceno. Zato ta izjema ni podana.

5. Zahtevani dokument obsega tudi osebne podatke, kot so imena in priimki posameznih fizičnih oseb, znanstveni nazivi, zaposlitve ali funkcije, izjave, e-poštni naslovi in podpisi. Varovani osebni podatki niso ime, priimek in podpis javnega uslužbenca, ki je vodil postopek do izdaje zahtevane odločbe; imena in priimki, funkcije in podpis predsednika senata ali članov senata; osebni podatki družbenikov, ustanoviteljev ali članov organov gospodarskih družb. Večina varovanih osebnih podatkov je pod točko 5, so pa tudi v 173. in 204. točki, kjer so podatki o imenih in priimkih prič, oseb pod točko 5 ter izjav posameznikov, ki bi bili določljivi na ta način.

6. V zvezi z izjemo varstva postopka o prekršku iz 6. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ je tožena stranka ugotovila, da je zavezanec za dostop do informacij javnega značaja na podlagi drugega odstavka 12. člena ZPOmK-1 tudi prekrškovni organ, pri katerem teče postopek o prekršku zaradi kršitve ZPOmK-1 ter 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju EU. ZPOmK-1 ureja upravni postopek ugotavljanja konkurenčno pravne kršitve in prekrškovni postopek, ki sta vsebinsko povezana, saj se nanašata na isto dejansko stanje, pri čemer so dokazi iz upravnega postopka podlaga za postopek o prekršku. Za vodenje prekrškovnega postopka obstaja javni interes, saj gre za preprečevanje in sankcioniranje kršitev, zato ima zavezanec po ZPOmK-1 določena pooblastila in

poglavje zahtevane odločbe, ki obsega odstavke obrazložitve od 92 do 164.

zakonske možnosti za uresničevanje svojih nalog. S tega vidika bi razkritje zahtevane odločbe omajalo možnosti za uspešno zasledovanje javnega interesa, kar bi lahko vplivalo na ugotavljanje dejstev, pomembnih za izdajo zakonitega akta. V 5., 173., 177. in 204. točki zahtevane odločbe so informacije, ki se nanašajo na posamezne družbe (ki so bile predmet nadzora organa), izvedbo dokazov z zaslišanjem prič, opis ravnanj podjetij, konkretne navedbe iz posameznih dokumentov, zato je tožena stranka sledila zavezančevi oceni, da bi mu razkritje odločbe povzročilo negativne posledice, zaradi katerih bi bilo onemogočeno njegovo delovanje pri vzpostavljanju in zagotavljanju zakonskih pooblastil. Postopek o prekršku za te družbe še ni končan in ni znana končna odločitev. Škoda v prekrškovnem postopku zaradi razkritja dela zahtevane odločbe bi nastala tako, da bi razkritje zahtevanih podatkov vplivalo na ugotavljanje dejstev, ki so pomembna za izdajo zakonitega akta, ter na izvedbo celotnega prekrškovnega postopka, saj bi se v primeru razkritja zahtevane odločbe javnost seznanila z nekaterimi v prekrškovnem postopku pravno pomembnimi dejstvi in dokazi, ki jih mora organ še izvesti. Pri odločitvi se tožena stranka sklicuje na zavezančevo obrazložitev[2] in pri tem na 17. in 18. strani izpodbijane odločbe določno našteje dele zahtevane odločbe, za katere zavezančeva obrazložitev ne pride v poštev, saj so ti podatki gola dejstva, pravne podlage, sodna praksa, opredelitev pojmov in druge navedbe organa, ki ne morejo vplivati na potek prekrškovnega postopka. Za izvedbo prekrškovnega postopka niso pomembne niti splošne ugotovitve zavezanca o pravnem in gospodarskem okvirju iz npr. 211. do 215. točke zahtevane odločbe ter številke dokumentov, s katerimi zavezanec razpolaga in so navedene v zahtevani odločbi. Tožena stranka je še ugotovila, da se posamezne kategorije podatkov prepletajo

2 Iz povzetka zavezančeve odločbe na 4. do 6. strani izpodbijane odločbe glede izjeme po 6. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ izhaja, da je zavezanec podatke, ki so v zahtevani odločbi, pridobil za namene upravnega in prekrškovnega postopka. Ker so v zahtevani odločbi podatki, ki so bili pridobljeni in sestavljeni tudi zaradi prekrškovnega postopka, ki je še v teku, je izpolnjen prvi pogoj za obstoj navedene izjeme. V okviru škodnega testa je zavezanec ugotovil, da zahtevana odločba vsebuje tudi dokaze v zvezi z obstojem prekrška, ki jih mora še izvesti med dokaznim postopkom pri obravnavi prekrška. Z razkritjem zahtevane odločbe bi se javnost seznanila z nekaterimi dejstvi, ki so relevantna tudi za izvedbo prekrškovnega postopka in jih mora zavezanec še izvesti. Tako bi se javnost seznanila tudi z vsemi pričami, ki jih bo zavezanec kot prekrškovni organ še zaslišal, kar bi lahko imelo za posledico vpliv na pristnost, nepristranskost in resničnost izpovedb prič, kar bi škodovalo ugotavljanju dejanskega poteka dogodkov in odgovornosti domnevnih storilcev ter s tem nadaljnji izvedbi postopka. Kršitelji imajo v prekrškovnem postopku možnost odkloniti sodelovanje, zato je treba v prekrškovnem postopku posebno pozornost nameniti dokazom, ki jih je v nadzornem postopku zagotovila stranka sama in se z njimi obremenila. V obravnavanem prekrškovnem postopku se dokazi še zbirajo, poleg tega se lahko izvedejo tudi dokazi, ki niso bili izvedeni v upravnem postopku. Določena opravila, ki se neposredno nanašajo na dokazovanje prekrška, še niso bila izvedena, zato bi razkritje vsebine škodovalo izvedbi teh opravil, kar bi imelo nepopravljivo škodno posledico za morebitni nadaljnji prekrškovni postopek. Dokazni postopek je dinamičen in zato ni mogoče vnaprej predvideti vseh procesnih in dejanskih situacij. Pred izdajo odločbe ni gotovo, kateri del zahtevanih dokumentov je pomemben za nadaljnji postopek. Razkritje bi tako lahko vplivalo tudi na dokaze, ki bi jih organ še pridobil med postopkom. Dokler je v teku prekrškovni postopek, še niso razrešena vsa vprašanje glede programa prizanesljivosti, o čemer se odloči z odločbo o prekršku. Podatke in dokaze iz prijave se lahko razkrije le podjetju, zoper katerega se vodi postopek. Pomemben element strategije odkrivanja in dokazovanja prekrškov je, da se vsebina pridobljenih dokazov ne razkrije takoj. Glede na dejanja, ki so še v teku, bi lahko bila z razkritjem ugotovljena ciljna usmerjenost teh dejanj in bi lahko prišlo do uničenja posameznih dokazov, potrebnih za postopek. Razkritje zahtevane odločbe bi povzročilo nepopravljive posledice oziroma škodo za izvedbo prekrškovnega postopka.

tako, da so hkrati varovani osebni podatki in pravno pomembni podatki z vidika dokazovanja v prekrškovnem postopku.

7. Pri presoji testa interesa javnosti iz drugega odstavka 6. člena ZDIJZ v zvezi z izjemo varstva postopka v prekršku je tožena stranka ugotovila, da razkritje posameznih podatkov zahtevane odločbe, ki so lahko pomembni za izvedbo postopka o prekršku, ne bi bistveno pripomoglo k javni razpravi o delovanju in odločitvah zavezanca, povečanju njegove odgovornosti in večji kakovosti dela. Bistvo testa interesa javnosti je, da razkritje varovanih informacij pripomore k večjemu nadzoru javnosti nad delovanjem organa in večji obveščenosti o zadevah v javnem interesu, česar v obravnavani zadevi ni. Tožnikova navedba, da „ne vzdrži resne presoje teza organa, da je pomemben element strategije odkrivanja in dokazovanja prekrškov v tem, da se vsebina pridobljenih dokazov ne razkrije takoj", ne pretehta nad javnim interesom omejitve dostopa do zahtevane odločbe zaradi varstva prekrškovnega postopka. Tožena stranka je sledila navedbam zavezanca, ki so podprte tudi z določbami o vodenju prekrškovnega postopka po ZPOmK-1 in Zakona o prekrških (v nadaljevanju ZP-1). Po mnenju tožene stranke je v interesu javnosti, da se seznani z nadzorom nad zavezancem, vendar razkritje ne pretehta javnega interesa, da organ kakovostno, zakonito in nemoteno izvede prekrškovni postopek, saj je sankcioniranje kršitev v javnem interesu. Poleg tega v obravnavani zadevi niso ogrožene družbeno pomembne vrednote, kot so javna varnost, javno zdravje, življenje, zdravje ali varnost ljudi.

8. Po presoji tožene stranke pa bi moral zavezanec uporabiti 7. člen ZDIJZ, saj je mogoč delni dostop, razen pri točki 5 zahtevane odločbe zaradi koncentracije zaupnih podatkov in za prekrškovni postopek pravno pomembnih podatkov. V tem delu se namreč prepletajo podatki o izvedbi dokazov, družbah, viru prijave in varovani osebni podatki.

Tožbene navedbe

9. Zoper izpodbijano odločbo je tožnik vložil tožbo zaradi zmotne uporabe materialnega prava, bistvenih kršitev določb postopka ter zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja. Predlaga, da sodišče izpodbijano odločbo v 1. točki izreka spremeni tako, da je zavezanec dolžan v roku 30 dni od vročitve sodbe omogočiti tožniku vpogled v celotno zahtevano odločbo, podrejeno pa odpravo izpodbijane odločbe in vrnitev zadeve v ponoven postopek. Priglaša stroške sodnega postopka.

10. Iz tožbenih navedb izhaja, da je tožena stranka kršila tožnikovo pravico do izjave in kontraditornosti, saj mu ni vročila izjav stranskih udeležencev, v katerih so navedli dejstva in dokaze o obstoju poslovne skrivnosti in škode, čeprav je nanje oprla izpodbijano odločbo. S temi izjavami se je tožnik seznanil iz povzetka v obrazložitvi izpodbijane odločbe, zato se do njih ne more opredeliti. Tožena stranka ni navedla razlogov za odločitev o prikritju besedila v 178. in 179. točki.

Prikritje celotne 5. točke zahtevane odločbe ni zakonito, saj ni upoštevano načelo restriktivne uporabe izjeme. Poleg tega ta točka zahtevane odločbe zajema celotno vsebinsko obrazložitev ugotovljenih kršitev konkurenčnega prava, z izpodbijano odločbo pa je le navidezno zagotovljena pravica javnosti do dostopa do te odločbe.

11. Tožena stranka bi morala restriktivno razlagati izjemo poslovne skrivnosti iz četrtega odstavka 13. člena ZPOmK-1, kar pomeni, da mora biti obstoj izjeme ugotovljen določno in ne le z verjetnostjo. Za izkaz obstoja poslovne skrivnosti ne zadošča le hipotetično zatrjevanje škode in povzemanje splošnih normv, ampak mora biti obstoj škode konkretno in substancirano zatrjevan in izkazan. Druga in tretja stranka z interesom ter družba niso podale konkretnih trditev ali dokazov glede obstoja poslovne skrivnosti, v zvezi s tem povezane ugotovitve tožene stranke pa so brez dejanske podlage, zato je bilo zmotno ugotovljeno dejansko stanje in je kršena tožnikova pravica do izjave. Četrta stranka z interesom je le pavšalno navajala možnost nastanka občutne škode, ki bi lahko imela vpliv na njen tržni in konkurenčni položaj, tega vpliva pa ni pojasnila.

12. V obravnavani zadevi ni izkazana omejenost kroga oseb z dostopom do podatkov, niso določno opredeljeni podatki, ki naj bi bili poslovna skrivnost, in občutna škoda, ter niso konkretizirani deli zahtevane odločbe, kjer naj bi bile te poslovne skrivnosti; zato ni izkazano, da sta izpolnjena pogoja iz 17. točke prvega odstavka 3. člena ZPOmK-1 za obstoj poslovne skrivnosti. Tožena stranka bi morala ugotavljati, v katerem delu zahtevane odločbe in glede katerih konkretnih podatkov je zatrjevan in izkazan obstoj poslovne skrivnosti, ker gre za take podatke, s katerimi je seznanjen omejen krog oseb in bi zaradi njihovega razkritja nastala občutna škoda. Ne glede na to je tožena stranka le na splošno ugotovila, da so poslovna skrivnost podatki o dejavnosti oziroma položaju gospodarskih družb.

13. Obrazložitev izpodbijane odločbe ni jasna in je posplošena glede prijave vira, saj prikrije celotno besedilo posamezne točke zahtevane odločbe in ne pojasni, zakaj je treba zakriti celotno besedilo. Prikrijejo se lahko le posamezni deli odločbe, če varovane tajnosti ni mogoče zagotoviti na drug način in le kolikor je nujno potrebno, da ne pride do razkritja. Tožena stranka je brez obrazložitve prikrila celotno besedilo pod 5., 12., 176,. 198. in 204. točko.

14. Na podlagi izjeme varovanih osebnih podatkov ni dopustno prikrivati delov zahtevane odločbe o delih izjav fizičnih oseb, ki se vsebinsko nanašajo na okoliščine konkretne zadeve in ne razkrivajo enolične identifikacije izjavitelja. Tožena stranka je štela, da je treba prekriti dele izjav posameznikov, ki omogočajo njihovo identifikacijo, vendar je nato odredila zakritje celotnih elektronskih sporočil posameznikov, kar je v nasprotju s 7. členom ZDIJZ in načelom restriktivne uporabe izjeme. V tem delu obrazložitev ni jasna, saj ne

določa konkretno opredeljenih delov zahtevane odločbe, ki jih je treba prikriti zaradi varstva osebnih podatkov.

15. Iz nadaljnjih tožbenih navedb je razvidno tudi tožnikovo nasprotovanje ugotovitvam tožene stranke o varovanju interesov prekrškovnega postopka. V zvezi s presojo škodnega testa, ki ga tožena stranka utemeljuje z navedbami o seznanitvi javnosti z vsemi pričami, ki bodo zaslišane v postopku, se lahko vpliv nanje prepreči že s prikritjem vseh njihovih osebnih podatkov, saj jih javnost s tem ne bi mogla identificirati. Razkritje zahtevane odločbe v tem pogledu ne bi škodovalo ugotavljanju dejanskega stanja.

16. Nastanka škode za izvedbo prekrškovnega postopka ni mogoče utemeljevati s sodelovalno dolžnostjo kršiteljev in načinom presoje izjav iz upravnega postopka, saj tožena stranka in zavezanec nista pojasnila, kako bi dostop javnosti do teh izjav vplival na presojo prekrškovnega organa. Te izjave so bile v upravnem postopku namreč že pridobljene, kar pomeni, da so dokazi že zavarovani. Prav tako ni jasno, kako bi dostop javnosti do zahtevane odločbe ogrožal izvedbo dokazov v prekrškovnem postopku, ki v upravnem postopku niso bili izvedeni, še posebej razkritje domnevno vpletenim osebam. Tožena stranka ni ocenila, ali je podan položaj, ko ima ena stran izrazit interes, da prikrije dejansko stanje, zato bi morala drugi strani omogočiti, da zbranih dokazov ne razkrije določen čas. Obravnavana zadeva se bistveno razlikuje od navedenega stališča sodne prakse in prakse tožene stranke, saj je bil pred izvedbo prekrškovnega postopka že izpeljan upravni postopek, v katerem se presoja isto dejansko stanje kot v prekrškovnem postopku. To pomeni, da je krog kršiteljev v naprej znan in opredeljen ter javno objavljen, pri čemer so bili subjekti, ki imajo interes za prikritje dejanskega stanja v prekrškovnem postopku, seznanjeni z vsemi dokazi, zbranimi v upravnem postopku. Zavezanec ni trdil, da bi se prekrškovni postopek vodil zoper katerokoli osebo, ki ni bila kot stranka ali njen zastopnik v upravnem postopku že seznanjena z vsebino zahtevane odločbe. Teoretična možnost, da bi se prekrškovni postopek vodil tudi zoper tretje osebe, ne zadostuje za zavrnitev pravice do dostopa. Ti razlogi ne varujejo interesov prekrškovnega postopka, ampak interese kršiteljev, za katere je zavezanec v zahtevani odločbi ugotovil kršitve pravil konkurenčnega prava.

17. Splošna, nedoločno opredeljena možnost ogrožanja prekrškovnega postopka, ki ne vsebuje obrazložitve stopnje ogrožanja, ne zadošča za uporabo te izjeme. Tožena stranka bi morala konkretno ugotoviti, kako in zakaj bi razkritje zahtevane odločbe negativno vplivalo na potek prekrškovnega postopka ter v katerih delih zahtevane odločbe so podatki, katerih razkritje bi škodovalo izvedbi prekrškovnega postopka. Tožena stranka ni izvedla testa sorazmernosti in konkretne presoje o tem, katere dele zahtevane odločbe je treba prikriti, prav tako ni ugotavljala, ali gre za podatek, ki je pridobljen in sestavljen zaradi ali v zvezi s prekrškovnim postopkom.

18. Tožnik še trdi, da je obrazložitev izpodbijane odločbe v nasprotju z izrekom; da je zmotna presoja testa interesa javnosti, saj zavezanec s prikrivanjem svoje odločbe javnosti pred pravnomočnostjo onemogoča izvrševanje javnega interesa zagotavljanja učinkovite konkurence; ter da ni dopustno prikrivati dela odločb, v katerih je ugotovljena kršitev zakona.

Odgovori na tožbo in pripravljalna vloga

19. V odgovoru na tožbo se tožena stranka sklicuje na obrazložitev izpodbijane odločbe. Glede pravice do izjave pojasnjuje, da je dokazno oceno v zvezi z obstojem poslovne skrivnosti naredila na podlagi navedb subjektov, ki so kot take upravičeni opredeliti posamezne podatke, tožnikove navedbe pa na drugačno odločitev ne bi mogle vplivati. Predlaga zavrnitev tožbe.

20. Zavezanec kot prva stranka z interesom tega upravnega spora je pojasnil, zakaj je prekril točko 2.2.4. in naslov 21. točke. Predlaga zavrnitev tožbe.

21. Druga stranka z interesom je v odgovoru na tožbo trdila, da je izpodbijana odločba pravilna in da vztraja pri izjemi iz 7. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj upravni postopek ni pravnomočno končan zaradi vloženih tožb zoper zahtevano odločbo pri Upravnem sodišču. Opozarja še na 22. člen ZPOmK-1 ter na nastanek škode pri izvedbi prekrškovnega postopka. Predlaga zavrnitev tožbe in priglaša stroške sodnega postopka. V pripravljalni vlogi še trdi, da tožnik nima pravnega interesa za tožbo, saj je bila zahtevana odločba odpravljena v upravnem sporu.

22. Tretja stranka z interesom v odgovoru na tožbo ugovarja tožnikovemu pravnemu interesu tožbo, saj je s pritožbenim zahtevkom zahteval le razkritje nezaupne različice zahtevane odločbe. Tožnik v pritožbenem postopku ni zahteval razkritja celotne odločbe, ampak se je odpovedal vpogledu v podatke, ki so poslovna skrivnost, vir prijave, podatke iz programa prizanesljivosti in osebne podatke. Tožena stranka je z odločitvijo o prikrivanju teh podatkov omogočila dostop do zahtevane odločbe v skladu s tožnikovo zahtevo, zato nima pravnega interesa. Tožnik je prekludiran s tožbenimi navedbami glede navedenih izjem. Tretja stranka z interesom opozarja še na 7. točko prvega odstavka 36. člena Zakon o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) in se z obsežnimi trditvami opredeljuje še do tožbenih ugovorov po vsebini. Predlaga zavrženje ali zavrnitev tožbe in priglaša stroške sodnega postopka.

23. Četrta stranka z interesom se strinja z izpodbijano odločbo in pojasnjuje svoja stališča glede tožbenih očitkov o procesnih kršitvah in izjemi od dostopa do informacij javnega značaja. Predlaga zavrnitev tožbe in priglaša stroške sodnega postopka.

Sodna presoja

24. Sodišče je na naroku za glavno obravnavo v dokaznem postopku pregledalo listine spisa, ki se nanaša na zadevo, in jih v soglasju s strankami štelo za prebrane.

25. Tožba je utemeljena.

O procesnih vprašanjih

26. Vsak, ki zahteva sodno varstvo svojih pravic in pravnih interesov s tožbo v upravnem sporu, mora za to izkazati pravni interes. Ta se kaže v tem, da bi morebitna ugoditev tožbi pomenila izboljšanje njegovega pravnega položaja, ki ga brez vložene tožbe ne bi mogel doseči. Pravni interes kot procesna predpostavka za vsebinsko obravnavanje tožbe mora obstajati ves čas postopka, na njegov obstoj pa je sodišče dolžno paziti po uradni dolžnosti. Če sodišče ugotovi, da tožnik nima pravnega interesa za tožbo, jo kot nedovoljeno zavrže (6. točka prvega odstavka 36. člena ZUS-1).

27. Druga stranka z interesom pomanjkanje tožnikovega pravnega interesa utemeljuje s trditvijo, da je bila zahtevana odločba odpravljena v upravnem sporu. Pravni učinki odprave upravnega akta in vrnitve zadeve v ponovno odločanje so določeni v tretji povedi četrtega odstavka 64. člena ZUS-1, v skladu s katero se zadeva vrne v stanje, v katerem je bila, preden so bili izdani odpravljeni upravni akti. Po ustaljeni sodni praksi Vrhovnega sodišča odprava upravnega akta učinkuje za nazaj (ex tunc), kar pomeni, da se odpravijo tudi posledice, ki so iz njega nastale (tudi prvi odstavek 281. člena ZUP).[3] Ob takšnih stališčih druga stranka z interesom pravilno opozarja, da zahtevana odločba nima več pravnih učinkov. Vendar to dejstvo ni bistveno za presojo pravnega interesa v obravnavani zadevi, saj je predmet presoje izpodbijani del odločitve tožene stranke, v katerem je tožniku zavrnila dostop do informacij javnega značaja, to je do odločbe, do katere je tožnik zahteval dostop v postopku po ZDIJZ. Za presojo, ali je tožena stranka pravilno odločila o tožnikovi pravici dostopa do informacij javnega značaja, torej ni bistveno, ali zahtevani dokument pravno učinkuje, kot to zmotno meni navedena stranka z interesom, temveč je bistveno, ali obstaja zahtevana informacija in ali so izpolnjeni vsi pogoji iz 4. člena ZDIJZ, da se jo lahko šteje za informacijo javnega značaja. Med strankami pa ni sporno, da zahtevana odločba izvira iz delovnega področja zavezanca, da je v materializirani obliki in da jo je izdelal zavezanec. To pomeni, da ne glede na pravne učinke odprave zahtevana odločba obstaja v obliki dokumenta in se šteje za informacijo javnega značaja. Ugoditev tožnikovi tožbi pa lahko pomeni izboljšanje njegovega pravnega položaja, saj brez vložene tožbe tožnik ne more pridobiti tistega dela zahtevane odločbe, dostop do katerega je tožena stranka zavrnila.

3 Glej sklep Vrhovnega sodišča v zadevi I Up 117/2023 z dne 19. 9. 2023 (11. točka obrazložitve), sodba Vrhovnega sodišča v zadevi X Ips 1/2020 z dne 2. 9. 2020 (10. točka obrazložitve).

28. Prav tako po presoji sodišča ni utemeljen ugovor pravnega interesa tretje stranke z interesom. Ta trdi, da pravni interes ni podan, ker s tožbo izpodbija tudi del izpodbijane odločbe, ki mu je v korist in skladen z njegovo zahtevo iz pritožbe, v kateri je utesnil svojo zahtevo v delu, ki se nanaša na izjemo poslovne skrivnosti, osebnih podatkov, tajnosti vira in podatkov iz programa prizanesljivosti. Pravni interes se presoja z vidika, ali vsebina izpodbijanega akta očitno posega v tožnikovo pravico, ki jo zatrjuje v tožbi, ali v njegovo neposredno, na zakon oprto osebno korist. Pravni interes tako ni podan, če je bilo odločeno o tožnikovem pravnem interesu, vendar je bila odločitev zanj v celoti ugodna, ali kadar na podlagi akta pride do spremembe njegove položaja, vendar tožnik tega položaja v primeru uspeha v upravnem postopku ne more izboljšati (npr. če je bilo njegovemu zahtevku v celoti ugodeno).[4] Iz vsebine obravnavanega izpodbijanega akta izhaja, da je tožena stranka delno zavrnila tožnikovo zahtevo za dostop do informacij javnega značaja tako, da je prikrila določene podatke iz zahtevane odločbe. S takšno odločitvijo je tožniku omejila dostop do informacij iz zahtevane odločbe in posegla v njegovo v tožbi zatrjevano pravico do dostopa do informacij javnega značaja. Na presojo, ali je z izpodbijanim aktom očitno poseženo v tožnikovo pravico, po oceni sodišča ne vplivajo posamezne tožbene navedbe, ki naj jih tožnik ne bi uveljavljal v pritožbi, saj so te pomembne le z vidika pravočasnosti navajanja v skladu z 52. členom ZUS-1. Presoja, ali je tožena stranka odločila v okviru tožnikove zahteve, pa na pravni interes ne vpliva, saj gre za vprašanje morebitnih procesnih kršitev tožene stranke in se o tem odloča v upravnem sporu po vsebini.

29. V skladu s 7. točko prvega odstavka 36. člena ZUS-1 se tožba zavrže, če sodišče ugotovi, da je bila zoper upravni akt, ki se s tožbo izpodbija, mogoča pritožba, pa ta sploh ni bila vložena ali je bila vložena prepozno. Ta procesna predpostavka pomeni konkretizacijo prvega odstavka 6. člena ZUS-1, po katerem upravni spor ni dopusten, če stranka, ki je imela možnost vložiti pritožbo zoper upravni akt, tega ni vložila ali ga je vložila prepozno. To pomeni, da je za presojo te procesne predpostavke bistveno, ali je tožnik, ki je v postopku izdaje izpodbijanega akta imel pravico do pritožbe, to pravico dejansko izkoristil, in ali je bila ta pravočasno vložena. Če je tožnik s pritožbo izpodbijal le posamezen del upravnega akta, lahko s tožbo izpodbija le ta (s pritožbo izpodbijani) del, saj je preostali del upravnega akta, ki ga s pritožbo ni izpodbijal, postal dokončen in pravnomočen. V obravnavani zadevi ni sporno, da je tožnik vložil pravočasno pritožbo, o kateri je tožena stranka odločila. Iz pritožbe pa je razvidno, da je tožnik predlagal spremembo odločbe zavezanca tako, da se mu razkrije nezaupna različica odločbe oziroma podrejeno, da se jo razveljavi in vrne zadevo v ponoven postopek. To pomeni, da je tožnik s pravočasno pritožbo izpodbijal odločbo zavezanca in da je ta procesna predpostavka izpolnjena. Na njeno presojo ne vplivajo trditve tretje stranke z interesom, da tožnik ni vložil pritožbe v delu, ki se nanaša na poslovne skrivnosti, osebne podatke, tajnost vira in podatkov iz

4 Glej dr. Erik Kerševan et. al., Zakon o upravnem sporu s komentarjem, GV Založba, Ljubljana, 2019, str. 245.

programa prizanesljivosti. Navedeni instituti so namreč le izjeme od dostopa do informacij javnega značaja in vsebinski razlogi za zavrnitev tožnikove zahteve oziroma pritožbe, kot taki pa ne predstavljajo dokončne in pravnomočne odločitve o tožnikovi pravici. O tem je odločeno v izreku izpodbijane odločbe, ki ga je tožnik izpodbijal s pravočasno vloženo pritožbo.

30. Glede tožbenih novot in v zvezi s tem povezanim vprašanjem prekluzije tožbenih navedb je Vrhovno sodišče v 12. točki obrazložitve sklepa X Ips 336/2016 z dne 5. 4. 2017 sprejelo stališče, da se prepoved tožbenih novot iz 52. člena ZUS-1 nanaša le na dejstva in dokaze, ki jih je mogoče dopustiti samo, če tožnik obrazloži, zakaj jih ni navedel že v postopku izdaje upravnega akta in če te opustitve ni mogoče pripisati njegovi krivdi. Upravni spor se v skladu z 31. členom ZDIJZ sproži zoper odločbo informacijskega pooblaščenca, zato so tožbene novote lahko le dejstva in dokazi v zvezi z obravnavanim materialnopravnim vprašanjem, ki bi jih bilo mogoče navesti v postopku izdaje odločbe informacijskega pooblaščenca in ne morebiti že v odločbi organa, ki je zavezanec za posredovanje zahtevane informacije. Ob takšnih materialno pravnih stališčih je sodišče izjeme poslovne skrivnosti, tajnosti vira in osebnih podatkov presojalo le z vidika v tožbi zatrjevane zmotne uporabe materialnega prava in bistvenih kršitev določb postopka.

O dostopu do informacij javnega značaja

31. Ustavno sodišče Republike Slovenije je v odločbi številka U-I-45/16-50, Up-321/1-48, Up-1140/18-38 in Up-1244/18-38 z dne 16. 9. 2019 sprejelo stališče, da pravica dostopa do informacij javnega značaja ni absolutna in da so omejitve dostopa do informacij javnega značaja dopustne le izjemoma, pri čemer morajo biti omejitve pravice dostopa do informacij javnega značaja določene z zakonom. ZDIJZ je splošni zakon, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

32. V skladu s prvim odstavkom 4. člena ZDIJZ je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, in je v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb.

33. V obravnavani zadevi ni sporno, (1) da je organ zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja, (2) da razpolaga z zahtevano odločbo, ki jo je v skladu s 4. členom ZDIJZ izdelal po izvedenem upravnem postopku ugotavljanja konkurenčno pravne kršitve po ZPOmK-1, (3) da zahtevana odločba, ki je v materializirani obliki, še ni pravnomočna, in (4) da upravni postopek temelji na istem dejanskem stanju kot prekrškovni postopek po ZPOmK-1, ki je z upravnim postopkom vsebinsko povezan in še v teku.

34. V skladu s prvim odstavkom 5. člena ZDIJZ so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam. Vendar prvi odstavek 6. člena

ZDIJZ taksativno določa enajst izjem od dostopa do zahtevanih informacij, zaradi katerih lahko organ v celoti ali delno zavrne zahtevo prosilca. Tako lahko ravna tudi v primeru iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ko se zahteva nanaša na podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z Zakonom o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1), 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ko se zahteva nanaša na podatek, ki je osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in 6. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ko se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedb.

35. Sodišče še pojasnjuje, da je v obravnavani zadevi tožnik zahteval dostop do zahtevane odločbe, ki je bila izdana na podlagi ZPOmK-1. Ta specialni predpis izključuje uporabo izjeme poslovne skrivnosti po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. V četrtem odstavku 13.b člena ZPOmK-1 je namreč določeno, da ne glede na določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, agencija prosilcu za dostop do informacij javnega značaja zavrne dostop do podatkov, ki se nanašajo na tajnost vira, in do podatkov, ki so poslovna skrivnost podjetij. Iz obrazložitve navedenega 13.b člena v predlogu ZPOmK-1A v Poročevalcu DZ RS, št. 43/09, izhaja, da je taka ureditev potrebna zaradi posebnosti postopkov pred tem organom, v skladu s katerim morajo biti določeni instituti (tajnost vira in poslovne skrivnosti) ustrezno varovani tudi nasproti tretjim osebam.[5]

36. Sodišče ugotavlja, da je v obravnavani zadevi sporna pravilnost stališč tožene stranke glede izjem poslovne skrivnosti, tajnosti vira, osebnih podatkov in varovanja interesov prekrškovnega postopka, na podlagi katerih je zavrnila dostop do zahtevane odločbe.

37. V skladu s 17. točko prvega odstavka 3. člena ZPOmK-1 so poslovna skrivnost podatki, katerih razkritje bi pomenilo nastanek občutne škode in so znani omejenemu krogu oseb. Na tej pravni podlagi je tožena stranka pravilno ugotovila, da morata biti za obstoj izjeme poslovne skrivnosti po ZPOmK-1 kumulativno izpolnjena dva pogoja, in sicer nastanek občutne škode z razkritjem in da so podatki znani le omejenemu krogu oseb.

38. Iz 14. strani izpodbijane odločbe izhaja, da je tožena stranka splošno opredelitev, kateri podatki so poslovna skrivnosti, oprla na pravno teorijo iz Zakona o gospodarskih družbah s komentarjem, v zvezi s tem pa je na 15. strani obrazložitve izhajala iz predhodno navedenih teoretičnih izhodišč, da poslovno skrivnost predstavljajo podatki o dejavnosti oziroma položaju gospodarskih družb, ki so zaradi njihove vrednosti znani omenjenemu številu ljudi, potreba po

5 Glej sodbo in sklep Upravnega sodišča s številko I U 454/2015 z dne 9. 7. 2015 (14. odstavek obrazložitve).

njihovem varstvu pa je očitna. V obravnavani zadevi je kot poslovno skrivnost štela podatke o konkretnih povezavah med družbami, cene najema iz 5. točke zahtevane odločbe in njihove tržne deleže, saj gre za poslovne informacije stranskih udeležencev. Tem osebam bi po presoji tožene stranke lahko nastala občutna škoda v primeru razkritja teh podatkov, saj se (podatki) nanašajo na povezave med družbami in njihovo strategijo na trgu.

39. V zvezi s takšno obrazložitvijo izpodbijane odločbe tožnik utemeljeno opozarja, da ni razvidna izpolnitev obeh pogojev iz 17. točke prvega odstavka 3. člena ZPOmK-1, saj iz navedene obrazložitve jasno izhaja, da je tožena stranka ugotovila le obstoj pogoja nastanka občutne škode iz 17. točke prvega odstavka 3. člena ZPOmK-1. Tožena stranka se v izpodbijani odločbi tako ni opredelila do konkretnih okoliščin obravnavane zadeve o (ne)izpolnjevanju pogoja, da so ti podatki znani omejenemu krogu oseb, zato pri svoji presoji ni pravilno uporabila materialnega prava. Prav tako je obrazložitev v tem delu pomanjkljiva do te mere, da sodišče ne more preizkusiti, ali informacije, ki so po presoji tožene stranke poslovna skrivnost, izpolnjujejo oba pogoja iz 17. točke prvega odstavka 3. člena ZPOmK-1, s čimer je podana bistvena kršitev določb postopka iz 7. točke drugega odstavka 237. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP). Zato tudi ni pravilno stališče tožene stranke, da je podana izjema poslovne skrivnosti, saj je to izjemo dopustno uporabiti le, kadar so zanjo izpolnjeni vsi z ZPOmK-1 predpisani pogoji.

40. V četrtem odstavku 13.b člena ZPOmK-1 je kot izjema za dostop do informacij javnega značaja določena tudi izjema tajnosti vira, za katero je tožena stranka ugotovila, da je podana. Ta izjema je urejena v prvem odstavku 17. člena ZPOmK-1, v skladu s katerim mora agencija na zahtevo osebe, ki je vir prijave ali vir drugih informacij, ki jih agencija uporablja pri izvajanju svojih pristojnosti, varovati tajnost njene identitete, če ta izkaže za verjetno, da bi ji razkritje povzročilo občutno škodo. V tej določbi so torej navedeni pogoji za obstoj izjeme, pri čemer je jasno razvidno, da je zagotovljeno le varovanje identitete osebe, ki je vir prijave ali informacij, uporabnih za izvajanje pristojnosti agencije (v obravnavani zadevi zavezanec). To pomeni, da je zmotno stališče tožene stranke, da niso prosto dostopni podatki, iz katerih izhaja vir prijave, oziroma ga je mogoče po podatkih določiti. Ta izjema namreč ni avtomatično podana, če obstajajo tovrstni podatki, temveč mora biti poleg obstoja teh podatkov izkazan še nastanek občutne škode zaradi razkritja identitete te osebe s stopnjo verjetnosti. Tožena stranka pa teh pogojev ni presojala. Tako tožnik utemeljeno trdi, da tožena stranka ne pojasni nobenih razlogov, zaradi katerih je treba zakriti celotna besedila posamezne točke zahtevane odločbe. To pomeni, da pri presoji te izjeme ni uporabila materialnega prava, ob takih okoliščinah pa je izpodbijana odločba v tem delu pomanjkljivo obrazložena in je ni mogoče preizkusiti, zato je podana bistvena kršitev določb postopka iz 7. točke drugega odstavka 237. člena ZUP.

41. Zahtevo za dostop do informacij javnega značaja lahko organ zavrne tudi, če se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen zaradi postopka s prekrški in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. Ta določba je namenjena nemoteni in učinkoviti izvedbi postopka o prekršku, zato lahko škodo, ki bi nastala z razkritjem dokumentov, oceni organ, ki postopek vodi.[6] Organ mora v vsakem primeru posebej pretehtati, ali bi razkritje neke informacije škodovalo izvedbi konkretnega postopka.[7] Na tem organu je torej dokazno breme, da kot verjetno izkaže ogroženost nadaljnje izvedbe postopka, odločba tožene stranke pa mora o tem imeti razloge. Večja verjetnost nastanka škode za nadaljnjo izvedbo postopka je v zgodnejši fazi postopka o prekršku, to je pred zaključkom dokaznega postopka, ko vsi dokazi še niso zavarovani in izvedeni. Za nastanek škode zaradi razkritja informacij, ki se nanašajo na prekrškovni postopek, je treba ugotoviti, ali bi razkrije takšnih podatkov lahko negativno vplivalo na izvedbo dokaznega postopka in ugotavljanje dejstev, pomembnih za izdajo zakonite odločbe[8], tako da bi razkrije ogrozilo izvedbo določenih dejanj v postopku do takšne mere, da se ne bi mogla izvesti, ali bi bila njihova izvedba zaradi razkritja težja, povezana z nesorazmernimi stroški ali težavami[9].

42. Iz nosilnih stališč izpodbijane odločbe v zvezi z izvedbo tega postopka izhaja, da so dokazi iz upravnega postopka podlaga za prekrškovni postopek in da zahtevana odločba vsebuje konkretne podatke v zvezi z izvedbo dokazov z zaslišanjem prič, konkretni opis ravnanj strank z interesom in konkretne navedbe iz posameznih dokumentov. Z razkritjem zahtevane odločbe bi se javnost seznanila z nekaterimi dejstvi, ki so relevantna tudi za izvedbo prekrškovnega postopka, in dokazi, ki jih mora organ še izvesti v prekrškovnem postopku. Tako bi se javnost seznanila z vsemi pričami, ki jih bo zavezanec verjetno še zaslišal, kar bi lahko vplivalo na pristnost, nepristranskost in resničnost izpovedb prič. Kršitelji imajo v prekrškovem postopku drugačen položaj, zato je treba posebno pozornost nameniti dokazom, ki so bili izvedeni v upravnem postopku. V prekrškovem postopku določena opravila v zvezi z dokazovanjem še niso bila izvedena, zato bi razkritje vsebine lahko škodovalo izvedbi teh opravil. Poleg tega še niso dokončno opredeljeni vsi kršitelji, v prekrškovnem postopku pa še vedno niso razrešena vsa vprašanja, ki se nanašajo na program prizanesljivosti. Zato bi po presoji tožene stranke to razkritje podatkov lahko imelo vpliv na ugotavljanje dejstev, ki so pomembna za izdajo zakonitega akta in izvedbo prekrškovnega postopka.

43. Iz navedenega izhaja, da se je tožena stranka brez upoštevanja konkretnih okoliščin obravnavane zadeve sklicevala le na posplošeno stališče organa, da bi

---

6 Nataša Pirc Musar, et. al.: Zakon o dostopu do informacij javnega značaja s komentarjem, Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana, 2017, str. 163 in 164.
7 Sodba Vrhovnega sodišča X Ips 34/2023 z dne 6. 11. 2024 (23. točka obrazložitve).
8 Nataša Pirc Musar, et. al.: Zakon o dostopu do informacij javnega značaja s komentarjem, Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana, 2017, str. 164.
9 Senko Pličanič et. Ali.: Komentar Zakona o dostopu do informacij javnega značaja: s pravom EU in primerjalnopravno prakso, Institut za javno upravo pri Pravni fakulteti, Ljubljana, 2005, str 128.

razkritje podatkov ogrozilo potek dokaznega postopka o prekršku. Tožnik namreč utemeljeno trdi, da ni jasno, kako naj bi dostop javnosti do upravne odločbe ogrožal zbiranje in izvedbo dokazov, ki v upravnem postopku niso bili izvedeni. Logično je, da če dokazi v upravnem postopku niso bili izvedeni, tudi niso in ne morejo biti v zahtevani odločbi, in se javnost ne more seznaniti z njimi v primeru razkritja zahtevane odločbe. Prav tako tožnik utemeljeno navaja, da je v obravnavani zadevi podana specifična situacija, ko je zavezanec pred izvedbo prekrškovnega postopka že izvedel upravni postopek, pri čemer oba postopka temeljita na istem dejanskem stanju. Iz povzetka zavezančeve odločbe v izpodbijani odločbi jasno izhaja, da zavezanec v upravnem in prekrškovnem postopku ugotavlja isto dejansko stanje, obravnavajo se iste informacije, dokazi pridobljeni v preiskovalnem postopku, ki je faza postopka nadzora, pa se uporabljajo tudi v prekrškovnem pravu, pri čemer zahtevana odločba vsebuje podatke, ki so bili pridobljeni in sestavljeni tudi zaradi prekrškovnega postopka. Tako ni jasno, kako naj bi razkritje zahtevane odločbe škodovalo izvedbi dokazov v prekrškovnem postopku, ki so bili že izvedeni v upravnem postopku, in kako bi lahko morebitna razhajanja v izpovedbah prič, podanih v upravnem in prekrškovnem postopku, vplivala na izvedbo dokazne ocene prekrškovnega organa in s tem povezano ugotovljeno dejansko stanje v postopku o prekršku. Tožena stranka je torej zavrnila dostop do zahtevanih dokumentov brez utemeljitve, saj brez upoštevanja okoliščin posamičnega primera ni določno pretehtala možnosti odobritve dostopa in morebitnih škodljivih posledic za navedeni postopek, ki bi nastale z razkritjem dokumentov. Zato je odločba tožene stranke glede presoje, ali bi razkritje dokumentov škodovalo izvedbi prekrškovnega postopka, pomanjkljiva v tolikšni meri, da je ni mogoče preizkusiti, s čimer je podana bistvena kršitev določb postopka iz 7. točke drugega odstavka 237. člena ZUP v zvezi s tretjim odstavkom 27. člena ZUS-1.

44. Glede na navedeno je sodišče v skladu s 3. in 4. točko prvega odstavka 64. člena ZUS-1 odpravilo odločbo tožene stranke in ji zadevo vrnilo v ponoven postopek v skladu s tretjim odstavkom prvega odstavka 64. člena ZUS-1. V njem bo morala odpraviti ugotovljene pomanjkljivosti, ugotoviti, ali so izpolnjeni vsi pogoji pri posameznih podatkih, ki so po presoji tožene stranke poslovna skrivnost ali tajnost vira, in ob upoštevanju okoliščin prekrškovnega postopka določno opredeliti morebitno škodo, ki bi zaradi razkritja zahtevanih dokumentov nastala pri izvedbi njegovega dokaznega postopka. Sodišče se ni opredelilo do preostalih tožbenih navedb, saj je že na podlagi obrazloženega imelo zadostno podlago za sprejem odločitve.

45. V obravnavani zadevi sodišče ni odločalo v sporu polne jurisdikcije, saj za to niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 65. člena ZUS-1. Podatki postopka namreč ne omogočajo takega odločanja. Poleg tega tožnik ne zatrjuje težko popravljive škode, ki bi mu nastala z novim postopkom pri pristojnem organu.

O sodnih stroških strank

46. Če sodišče tožbi ugodi in izpodbijani upravni akt odpravi, se tožniku v skladu s tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1 glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve v upravnem sporu, prisodi pavšalni znesek povračila stroškov, skladno s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (v nadaljevanju Pravilnik). Prisojeni znesek plača tožena stranka.

47. Sodišče je priznalo stroške postopka v tem upravnem sporu po Pravilniku v skladu z navedenim tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1. V skladu z drugim odstavkom 3. člena Pravilnika se tožniku priznajo stroški v višini 385,00 EUR, saj je sodišče ugodilo tožbi, v zvezi s katero je bila odločitev sprejeta po opravljeni glavni obravnavi, tožnika pa je v postopku zastopal odvetnik. Z zahtevanim 22 % DDV (v višini 84,70 EUR) so skupni stroški postopka 469,70 EUR.

48. Tožena stranka je dolžna tožniku povrniti stroške v 15 dneh od vročitve sodbe. Obresti od zneska stroškov je sodišče tožniku prisodilo od dneva zamude, tožena stranka pa bo prišla v zamudo, če stroškov ne bo poravnala v sodno določenem roku za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika (v nadaljevanju OZ) v zvezi z 378. členom OZ[10]). Plačana sodna taksa za postopek pa bo vrnjena po uradni dolžnosti (opomba 6.1. c Taksne tarife Zakona o sodnih taksah; ZST-1).

49. Zakonodajalec v 25. členu ZUS-1 ni izrecno uredil povračila stroškov prizadeti osebi s položajem stranke v primeru njenega uspeha v upravnem sporu. Zato je za povračilo stroškov stranke z interesom treba na podlagi prvega odstavka 22. člena ZUS-1 uporabiti določbe ZPP, ki urejajo povračilo stroškov stranskemu intervenientu.[11]

50. Stranke z interesom so v obravnavani zadevi nastopale na strani tožene stranke, ki ni uspela v tem upravnem sporu, zato niso upravičene do povrnitve priglašenih sodnih stroškov na podlagi pravila o uspehu iz 154. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1.

PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 14. novembra 2025

Sodnik:
Jure Likar

10 Enako tudi načelno pravno mnenje sprejeto na občni seji Vrhovnega sodišča z dne 13. 12. 2006 (Pravna mnenja 1/2006, str.7).
11 Prim. sklep Vrhovnega sodišča RS I Up 276/2013 z dne 21. 11. 2013.